

Judenrigsminister mente den Gang ikke at kunne tiltræde dette Forslag, paa Grund af at den Kommission, som var nedsat til at undersøge Havneforholdene paa Vestkysten, endnu ikke havde tilendebragt sine Arbejder, og før disse forelaa, turde han ikke love Noget i saa Henseende; ja han var endogsaa nær ved at mene, at Kommissionsbetænkningen næppe vilde komme til det Resultat, at det blev Hirtshals, som der her nærmest vilde blive Tale om. Samme Aar blev der stillet Forslag til Finantslovens anden Behandling om, at der, hvis intet af disse Forslag kunde ventes fremmet, maatte blive oprettet en Redningsstation ved Hirtshals; dette Forslag androg kun en Sum af nogle faa Tusinde Kr., men heller ikke dette Forslag mente den høitærede Minister at kunne tiltræde. Der foregaa ved Hirtshals, jeg er nær ved at sige flere Gange aarlig, Begivenheder, som stille dette Krav frem med endnu større Styrke. Der er for saa Dage siden foregaaet en saadan Begivenhed. Fiskerne vare ude, og Søen reiste sig, medens de vare ude, saaledes at det ikke var muligt for dem at naae Land. Saa snart Søen havde reist sig, telefonerede man efter den Redningsbaad, som var nærmest ved Hirtshals, men den naaede først at komme til Bladsen 2 Timer, efter at der var telefoneret, og det havde til Folge, at da den gik ud lykkedes det den kun at bringe 2 af de 24 Fiskere som vare ude, i Land. De Øvrige paa 2 nær, hvem det ved egne Kræfter lykkedes at komme ind ved Aftenstid, laa der ude for Wind og Bove og saae Døden for sig, uden at der var Haab for dem om mere at naae Land. Endelig lykkedes det nogle af dem at komme ombord i en forbiiseilende tykt Damper; det var kun 4, den fik ombord, og dem førte den saa med sig rundt forbi Skagen til Frederikshavn, hvor de kom i Land om Natten. De øvrige 12 Fiskere dreve omkring, indtil de endelig ved Redningsapparater længere borte fra, navnlig fra Uggerby og Kandestederne, bleve reddede paa 4 nær, og til disse 4 hørte man ikke noget den Dag, da Begivenheden passerede, men de vare saa heldige at komme ombord i en Brig, som seilede forbi, og som førte dem til Kjøbenhavn, hvor de bleve landfattede. Jeg var ikke selv tilstede deroppe og saae hvad der foregik, men jeg er, efter hvad der er meddelt mig, overbevist om, at dersom den høitærede Judenrigsminister havde været tilstede og set, hvorledes Situationen var paa Søen, hvor disse Fiskere kæmpede for Livet, og paa Land blandt disse Mænds Kvinder, og Familier, der vare samlede paa Strandbredden, vilde han have fundet Situa-

tionen saa gribende, at jeg ikke tvivler om, at han strax vilde have sagt: Det, der under enhver Omstændighed maa gøres, er at staffe dem en Redningsstation. Jeg har ladet mig fortælle, at Kvinderne foruden at opsende Bønner til Forsynet for deres Mænd raabte om Hjælp til Folk, der stode værgeløse og ikke havde Midler til at hjælpe de Ulykkelige, der vare paa Søen. Det er ganske kort Tid siden, at der blev sluttet en offentlig Indsamling for at afhjælpe den Nød, der var kommen til Stede blandt Familier ved Hirtshals paa Grund af, at deres Forsørgere havde mistet Livet ude paa Søen, og nu staar man paany med et saadant Billede for Die. Jeg har derfor anset det som en dybt følt Blygt at anbefale denne Sag saavel til den høitærede Judenrigsminister som til det kommende Finantsudvalg, saa at det maa blive taget under alvorlig Overveelse, at der, om man ikke kan gaa videre i Aar, endelig bliver en Redningsstation ved Hirtshals. Det er en Blads, hvor der trænges haardt dertil, thi det er flere Gange aarlig, at man har disse uheldige Forhold, og inden Redningsbaadene kunne komme fra de nærmeste Stationer, er Ulykken allerede passeret.

Naar jeg overhovedet skal sige Noget overfor, hvad der er foregaaet ved Valgene, vil jeg sige, at det Indtryk, jeg har faaet hjemmefra ved at komme umiddelbart fra Vælgerfolket, er dette, som er blevet fremhævet fra flere Sider, nemlig først og fremmest bestemt Modstand mod Provisoriet og Militarismen, men for det Andet er der en Tanke, som er kommen op, og som jeg mener fortjener at komme til Orde her i dette Thing, og denne Mening eller Tanke er da denne, at man ikke ser rettere, end at den Retning i vort Fjelsliv, som vore Finantser for Tiden ere inde paa, er uheldig og, hvis den fortsættes, ikke vil føre til bedre økonomiske Tilstande for Fremtiden. Thi, mine Herrer, hvorledes er Tilstanden nu med den Retning, som vore Finantser gaa i her i Landet? Ja, den er saadan, at der drages Millioner efter Millioner bort fra Folkets Lomme her over til Kjøbenhavn. Det har ført til, at vi nu for nogle Aar siden havde en betydelig stor Kassebeholdning. Denne Kassebeholdning laa der uden at yde nogen Nytte overfor disse Borgere, som havde været med til at bidrage til, at denne store Kassebeholdning kom i Stand. Men hvorledes er Stillingen nu? Nu er denne Kassebeholdning sunken og sunken saa dybt, at man begynder at tale om, at det er nødvendigt at udskrive nye Statter. Men ere disse Penge, denne Ophobning af Penge, kommen ud saaledes, at de virkelig ere komne